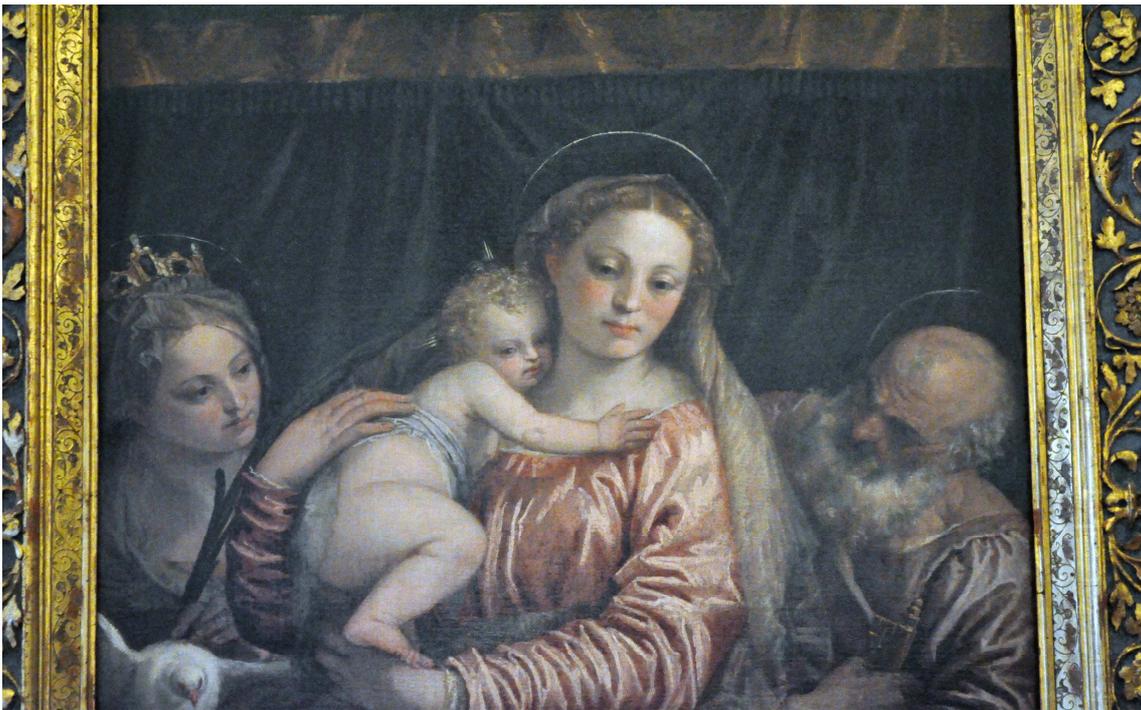


MEMORIA

PROXECTO

LEONARDO DA VINCI

VISITA CONSERVATORIO
“ARRIGO PEDROLLO”
VICENZA - ITALIA
25-29 XANEIRO 2010



Profesorado do Conservatorio Profesional de Música de Ourense

Alicia Alcayna Jesús
María Soledad Mendive Zabaldica
Emilio José Vázquez Rodríguez

INDICE

| | |
|---|---------|
| 1. HISTORIA..... | Pax. 3 |
| 2. FUNCIONAMENTO E INSTALACIÓNS..... | Pax. 6 |
| 3. ÓRGANOS DE XESTIÓN DA ACTIVIDADE ARTÍSTICA E DIDÁCTICA..... | Pax. 8 |
| 4. SOCIALIZACIÓN..... | Pax. 10 |
| 5. ACTIVIDADES..... | Pax. 12 |
| 5.1 Dentro do conservatorio | |
| 5.2 Fora do conservatorio | |
| 5.3 Culturais | |

1. HISTORIA

A tradición da educación musical coa que actualmente conta a cidade de Vicenza, iniciouse en 1867 ó crearse o Instituto Musicale Canetti. En 1969, o Instituto pasou a ser Conservatorio do Estado, dependendo normalmente do conservatorio de Venecia; máis tarde en 1979 independizouse e impúxoselle o nome do compositor de Vicenza “Arrigo Pedrollo” (1878-1964).

Ubicado no conxunto do antigo Mosteiro de San Domenico (XIII), grazas á restauración efectuada en 1998, o Conservatorio conta agora cunhas instalacións modernas adecuadas ao tempo presente e completamente equipado para ocupar un espazo nas numerosas actividades educativas e de produción a lo largo do ano académico.



Claustro do antigo mosteiro. Eixe vital de toda a vida musical do conservatorio



Imaxe de San Doménico no claustro do conservatorio

O Conservatorio de Vicenza goza dende 2004 do novo estatuto de autonomía, feito que lle confiere personalidade xurídica para abordar a nova misión do Instituto: investigación, didáctica e produción artística. E dende 2007 o Regulamento de administración, finanzas e contabilidade que lle da novas ferramentas para o funcionamento autónomo, con máis marxe para a explotación, para a xestión das actividades previstas polo Estatuto e as actividades do Conservatorio.



Vista do Claustro dende o piso superior.

2. FUNCIONAMENTO E INSTALACIÓNS

En cuanto o funcionamento do Conservatorio, cabe destacar os seguintes aspectos:

En primeiro lugar, todo o referente ás xestións de carácter administrativo, fanse dende o mesmo centro dando así unha axilidade e independencia moi grande no centro.

O conservatorio conta con 750 alumnos, 110 profesores e 20 administrativos.

Unha oficina cun funcionario administrativo encárgase do rexistro de todos os datos referentes a cada estudante.

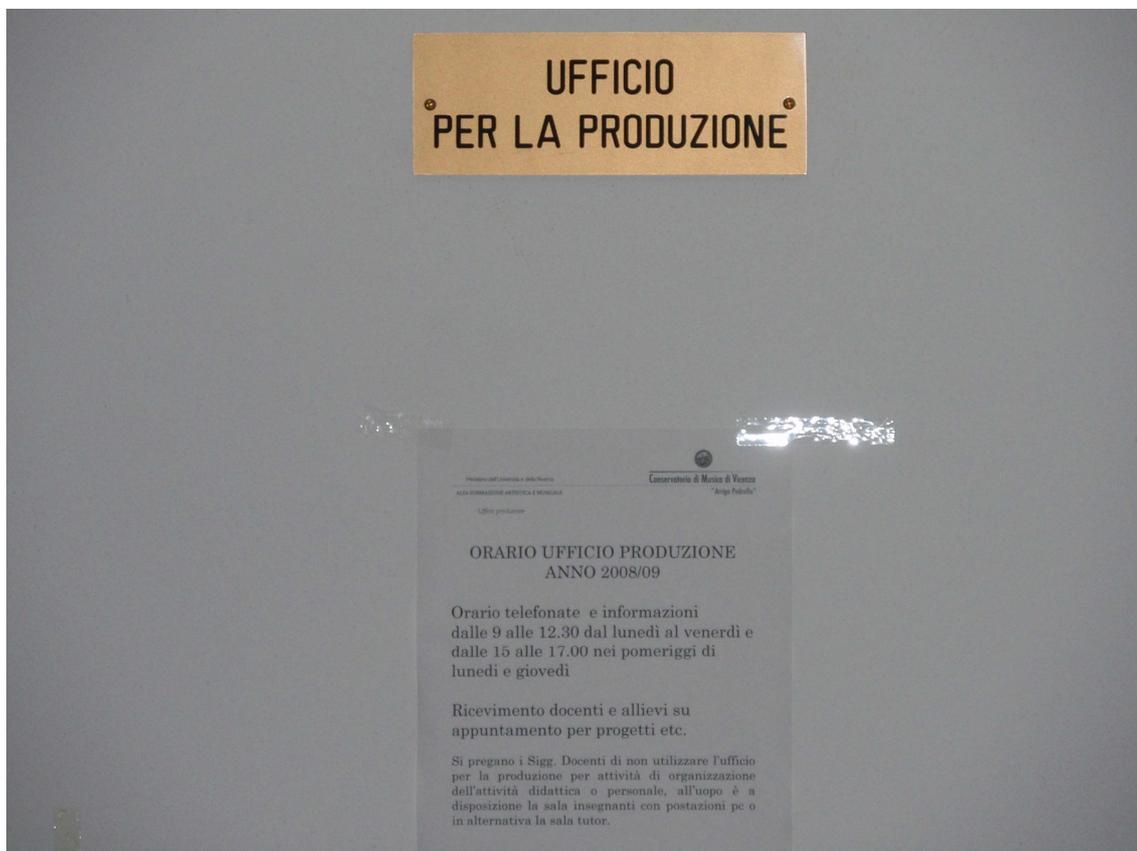
Consta además de:

Sala de profesores

Aula de música electroacústica

Biblioteca

Asociación de estudantes



Nesta oficina, maquétanse os concertos antes de levalos á imprenta.

O conservatorio está ubicado no complexo de San Doménico, lugar arquitectónico de valor histórico e artístico, completamente restaurado en 1999. O complexo consta de 63 estancias para oficinas, aulas e un claustro fermosísimo. A igrexa de San Doménico que se terminará de restaurar na primavera de 2010, funcionará como auditorio e equiparase cun órgano. Tamén incorporose ó complexo un antigo ximnasio da escola media convertida agora en sala de ensaios “Sala Prove”.

En total o Conservatorio dispón de 5 importantes espazos para dar cabida á actividade artística e cultural:

Sala Concerti, con 250 prazas e equipada con 2 pianos gran cola e equipo de audio-video.

Sala San Doménico, 90 postos e dotada de órgano.

Sala Capitular, de 50 prazas, equipada para conferencias audio e dotada de instrumentos para a execución de repertorio de Música antiga.

Sala prove, para pouco público.

Auditorio Canneti, (fora do centro) para 350 postos, dotada de audio, órgano e piano gran cola.



Acceso á Sala Capitular (antiga biblioteca).

3. ÓRGANOS DE XESTIÓN DA ACTIVIDADE ARTÍSTICA E DIDÁCTICA

Director do Conservatorio, elixido polo Claustro de profesores (collegio dei professori).

Vicedirector

Claustro de profesores 2 reunións ó ano.

Consejo académico (Consello Escolar): director do centro, 8 profesores e 2 alumnos.

Consejo escolar y consejo de curso (Comisión de coordinación pedagóxica), 16 profesores de distintos instrumentos.

Consultorio del estudiante, 3 membros.

Consejo de la biblioteca, 5 membros: o presidente da biblioteca (bibliotecario), o director do centro e 3 representantes máis: administrativo, profesor e alumno.

Personal con misión específica (no colegiado), 11 persoas coordinando distintos proxectos e tarefas como:

- *A páxina web do centro e a xestión **on line** do plan de estudos.*
- *Función titorial.*
- *Lexislación interna.*
- *Proxecto de formación para profesores da escola infantil en Vicenza e Treviso*
- *Proxecto ubicado na cidade de Feltre.*
- *Dirección da escola “Miari” na cidade de Belluno.*
- *Relacións co instituto “Magnificat” de Xerusalen.*
- *Temporada concertística de “Os martes o Conservatorio”.*
- *Curso de base e relacións coa escola convencional.*



Escalera de acceso do primeiro andar (zona de oficinas e dirección) ó segundo (zona de aulas).



Andar de oficinas e dirección.

Cabe destacar con referencia a esta organización, que o Conservatorio ten unha presenza na cidade de Vicenza (130.000 habitantes) moi importante xa que os cidadáns están informados de toda a actividade concertística e participan plenamente das actividades deste conservatorio. Encontramos información impresa no Hotel e nas oficinas de Turismo.

4. SOCIALIZACIÓN

Se un dos pilares do proxecto foi o coñecemento do sistema educativo italiano así como todo o que en canto a ensinanza se refire, non foi menos o aspecto das relacións sociais. Atopámonos en xeral cunha grande afinidade e un alto porcentaxe de tolerancia en todos os aspectos da vida cotián, o feito de expresarnos en italiano era moi ben recibido xa que o coñecemento do español por parte da sociedade que rodeaba o noso ámbito era practicamente nulo.

O punto principal de comunicación extra-académica foi o propio bar do conservatorio, dende o primeiro día mostráronnolo como o punto de reunión do conservatorio. Así foi como poidemos comprobar que na hora do xantar tanto profesores como alumnos empregaban este espazo de ocio para conversar sobre distintos temas. Practicamente servía de sala de profesorado xa que so se reúnen en claustro unha vez ao longo do curso. Incluso neste lugar foi onde primeiro nos recibiu o director do centro. A hora do xantar era onde máis relacións se establecían, dun xeito menos académico establecíanse contactos máis amistosos e surxían conversacións interesándonos polo modo de vida de ámbolos dous países, era o momento onde se ampliaban as relacións a outros ámbitos e se entraba no contacto coas realidades sociais.

Profesores e alumnos comíamos xuntos nas dependencias do bar do conservatorio, era a ocasión de falar e transmitir información mutua. Os alumnos amosáronse curiosos de cómo era a ensinanza, os plans de estudo e a vida na nosa cidade e ampliáronse as relacións con alumnos xa que a través das novas tecnoloxías estableceríanse contactos entre alumnos dos dous centros.



Comida informal no conservatorio de Vicenza cos alumnos.

En canto á convivencia con distinto profesorado, púdose comprobar as súas condicións de traballo, as posibilidades de formación coas que contan, o entorno social que os condiciona e as súas motivacións. Establecéronse contactos máis intensos co profesorado e incluso a identificación con algún profesor foi tal que chegou a convidarnos a súa casa para que comprobásemos como vivía e como era o seu día a día, así foi como viaxamos á cidade de Padova invitados pola profesora A. Voltolina.



O día de regreso na casa de A. Voltolina.

5. ACTIVIDADES

5.1. Dentro do conservatorio

Entrevistámonos entre outros, con profesores da nosa especialidade como Mauro Ribicchini, Patrizia Marisaldi, Roberto Antonello, Amarilli Voltolina, Enrico Zanovello, cos que poidemos intercambiar información e opinións de xeito máis profundo, así como participar nas clases e ensaios.



A profesora Patrizia Marisaldi impartindo clase a un alumno de Clave.

Aparte da atención máis individual cara o alumnado cabe destacar de xeito máis amplo a conferencia que a profesora Soledad Mendive, dirixiu os alumnos de órgano do grao tradicional cuio tema era informar sobre o estado dos órganos en Galicia. Asistiron 16 alumnos.

Visitamos as dependencias e aulas do Conservatorio, as oficinas, as aulas onde se imparten ensinanzas individuais, as colectivas, e as grandes salas de concertos e ensaios, das cales cabería destacar a Sala de Concertos, a Sala Capitular.



Exterior da Sala Capitular do Conservatorio de Vicenza.

Comprobamos as actividades que desenrolan ao longo do curso académico e poidemos asistir ao concerto de Cuarteto Melos programado para esa semana.



Cartel onde se anuncian os concertos do Conservatorio.

5.2. Fora do conservatorio

Coa mediación do profesor de Harmonía do conservatorio Pierangelo Valtinoni poidemos asistir á representación no Teatro Comunale (de recente inauguración) da obra de Shakespeare “Amleto”, permitiúsenos a asistencia ó ensaio xa que a música de toda a representación foi composta polo profesor que nos acompañaba.

Asistimos a un concerto de música italiana ofrecido polos alumnos de órgano do grao tradicional. Foi na Igrexa de S. Giuliano de Vicenza nun órgano histórico de Di Lorenzi 1843. É o órgano histórico máis antigo de toda Vicenza.



Igrexa de S. Giuliano. Órgano Di Laurenti.

O organista e profesor de Baixo continuo do conservatorio italiano, Enrico Zanovello, acompañounos nun recorrido por varios órganos históricos italianos nos arredores da cidade de Vicenza.



Órgano G.B.Zordan 1882 da Parroquia de S.Giorgio Mertire da localidade de Quinto Vicentino. É o órgano histórico más importante de Vicenza.



Órgano Serassi 1870 da parroquia de Santa Matía de la Neve (Rozzampia-Thiene).



Órgano fonocrómico construído por Di Lorenzi na localidade de Malo.

Na cidade de Bolzano, Claudio Astronio, director da Orquesta Barroca de Bolzano, mostrounos as instalacións e os tres claves da escola privada “Antonio Vivaldi” así como catro dos cinco órganos da Abadía Benedictina de San Agustín.



Aula da escola “Antonio Vivaldi”.



Órgano da Abadía de San Agustín.

Na cidade de Padova poidemos coñecer un órgano de nova creación con características da escola alemana do norte do S.XVIII. O organista titular, que era invidente explicounos a historia do novo instrumento e as súas características principais. Despois ofreceunos un pequeno concerto con obras de J.S.Bach e a profesora S. Mendive tamén interpretou obras nese instrumento tan especial.



Co organista titular do órgano de Padova.

Visitamos o Auditorio Canetti onde se pudo asistir a clases do Master sobre “A música de R. Schumann” para órgano, dirixido a estudantes de último curso. O Master era dirixido polo maestro Roberto Antonello.



O profesor Roberto Antonello imparte clase a un alumno.



Órgano de Mascioni no auditorio Canetti.

5.3. Culturais

Vicenza é unha cidade declarada pola UNESCO patrimonio da humanidade, polo tanto a riqueza artística que posúe é inmensa. Nela deixou o arquitecto A. Palladio a súa impronta en innumerables construcións arquitectónicas. O Teatro Olímpico é único no mundo, e os seus maxestuosos palacios, hoxe reconvertidos moitos en museos dan idea do pasado gloriosos da cidade.

Cabe citar a visita ó citado Teatro Olímpico nunha visita guiada, a pinacoteca, o museo arqueolóxico da cidade, e o palacio Leoni-Marazzi onde aparte de contemplar a súa riqueza arquitectónica atopamos dúas exposiciónes itinerantes sobre a cerámica e pinturas sobre táboa de iconoloxía rusa.

En canto aos lugares de visita cabe resaltar que moitos deles eran igrexas xa que era onde se atopaban a maioría dos órganos e os que ofertaban diferentes exposicións e actividade cultural.



Visita ó Teatro Olímpico (exterior)



Visita ó Teatro Olímpico (interior)

Asistimos á rehabilitación da igrexa anexa ao conservatorio de Vicenza, (cabe recordar que o edificio hoxe conservatorio foi no seu tempo propiedade da orde dos dominicos) onde unha guía explicounos os diferentes pasos a levar a cabo nun tipo de rehabilitación total como esta. Poidemos comprobar in situ a restauración dos frescos, os teitos, as esculturas sobre materiais como a madeira e o mármore.



Restauración igrexa do conservatorio (Vicenza)



Acompañados de Terrell Stone, o coordinador do proxecto Leonardo.



Restauración igrexa do conservatorio (Vicenza)

Grazas a amabilidade do profesor Roberto Antonello, poidemos coñecer na cercana cidade de Treviso a sede do “*Festival Organistico Internazionale. Città di Treviso e della Marca Trevigana.*” un festival internacional de órgano moi importante en Europa. <http://www.organidimarca.it/index.php?pag=musica&lang=spa>
Pudimos coñecer tres instrumentos , un de nova creación e dous históricos encadrados en tres lugares arquitectónicos impresionantes, a Universidade, a igrexa-museo de Santa Caterina e a igrexa de San Nicolo.



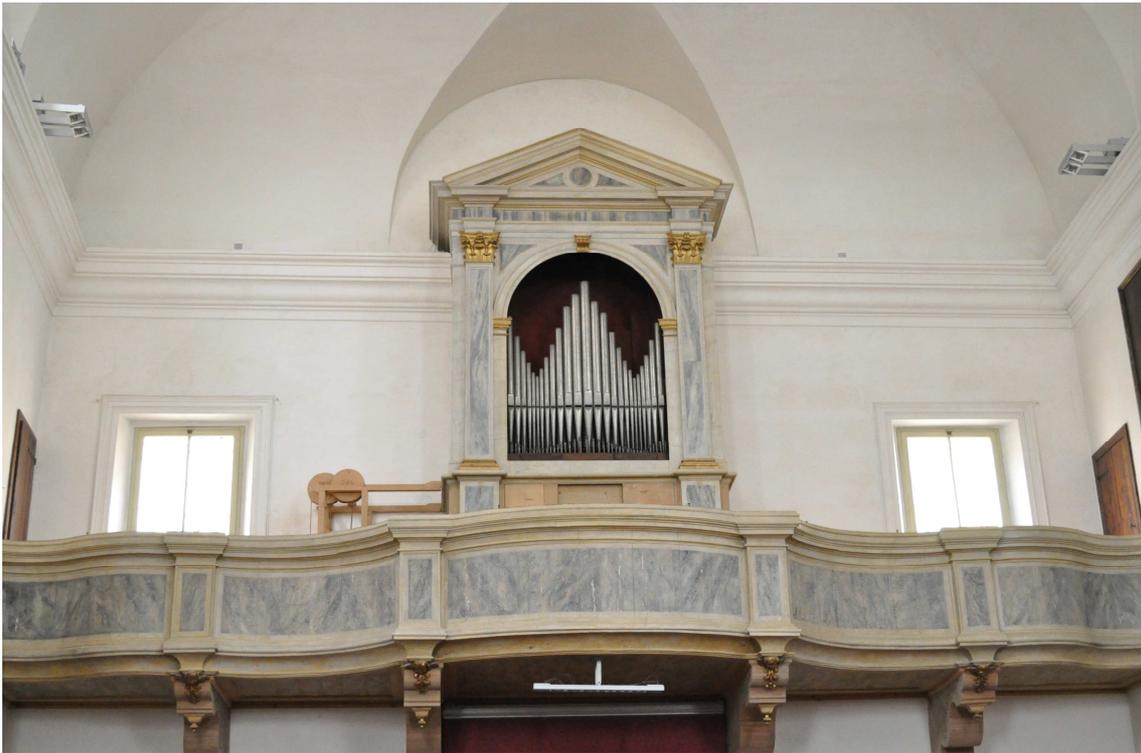
Universidade de Treviso integrada na Universidade de Pádova.



Antigos restos na Universidade de Treviso



Capela da Universidade (Treviso)



Órgano Callido da Capela da Universidade de Treviso.



Órgano novo construído ó estilo italiano da Igrexa –Museo de Santa Caterina (Treviso)



Igrexa-museo de Santa Caterina (Treviso)



Igrexa de San Nicoló (Treviso)



Órgano Callido na Igrexa de S. Nicoló (Treviso)